



EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
 ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE
TEATAJA

29. märts 1968

Nr. 13 (126)

3. aastakäik

SISUKORD

II

95. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «NSV Liidu veterinaarmäärustiku» kohta.

I. Veterinaarorganismide koosseis:

riiklikud veterinaarorganismid ja asutused — NSV Liidu Põllumajanduse Ministri juures, liidvabariigi ja autonoomsete vabariikide põllumajanduse ministri juures ja kraide ning oblastite põllumajandusvalitsuste veterinaarorganismid, samuti nende alluvuses olevad loomade haiguste tõrje jaamad (riikoonide veterinaarjaamad), veterinaarvõlled, jaoskonnad, laboratooriumid, liiba, piima ja toidukaupade kontrolljaamad ning teised riikliku veterinaarvõrgu organisatsioonid ja asutused;

kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike, kooperatiivsete ning ühis-kondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaararstid ja veterinarid; NSV Liidu ja liiduvabariikide ministri juures ning keskasutuste veterinaarorganismid ja asutused.

Riiklikud veterinaarorganismid ja asutused täidavad oma funktsioone nende koostöökammas asuvate kõigi ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste suhtes (olenemata viimaste ametkondlikust alluvusest).

2. NSV Liidu veterinaarorganismide koosseis on: a) riiklikud ja liidvabariikide loomade (kaasa arvatud linnud, kartulloomad, veemaa loomad, kalad ja mesilased), rakkude ja mittetähtsavaid haigusi kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, samuti kodanike majapidamistes;

b) organisatsioonid ja ettevõtted, mis on suunatud loomakasvatuse arendamise ja loomade ning lindude produktiivuse tõstmise

UITSCHRIJF VAN DE
RAAD VAN TOEGANG
TOT DE OEFENING VAN
DE BEROEPEN VAN
DE OEFENING VAN
DE BEROEPEN VAN

AR
Fr. B. Kree Zwaart oim.
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

20377

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

95 «NSV Liidu veterinaarmäärustiku» kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. detsembri 1967. a. määrusele nr. 1142 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministriumidel ja keskasutustel võtta juhendumiseks juurdelisatud «NSV Liidu veterinaarmäärustik», mis on kehtestatud 1. jaanuarist 1968. a.

2. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Juriidilisele Komisjonile ülesandeks ette valmistada Eesti NSV huvitatud ministriumide ja keskasutuste osavõtul ning esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud Eesti NSV valitsuse otsuste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses käesoleva määruse vastuvõtmisega.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 29. veebruaril 1968. Nr. 64.

Kinnitatud

NSV Liidu Ministrite Nõukogu

22. detsembri 1967. a. määrusega nr. 1142

NSV LIIDU VETERINAARMAÄRUSTIK

I osa

NSV Liidu veterinaarteenistus ja selle ülesanded

1. Veterinaarteenistust NSV Liidus teostavad:

riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused — NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide põllumajanduse ministriumide ja kraide ning oblastite põllumajandusvalitsuste veterinaarorganid, samuti nende alluvuses olevad loomade haiguste tõrje jaamad (rajoonide veterinaarjaamad), veterinaaravilad, -jaoskonnad, -laboratooriumid, liha, piima ja toiduainete kontrolljaamad ning teised riikliku veterinaarvõrgu organisatsioonid ja asutused;

kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike, kooperatiivsete ning ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaararstid ja -velskrid; NSV Liidu ja liiduvabariikide ministriumide ning keskasutuste veterinaarorganisatsioonid ja -asutused.

Riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused täidavad oma funktsioone nende tööpiirkonnas asuvate kõigi ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste suhtes (olenemata viimaste ametkondlikust alluvusest).

2. NSV Liidu veterinaarteenistuse ülesanded on:

ära hoida ja likvideerida loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaia loomad, kalad ja mesilased) nakkus- ja mittenakkavaid haigusi kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, samuti kodanike majapidamistes;

organiseerida ja ellu rakendada abinõusid, mis on suunatud loomakasvatuse arendamise ja loomade ning lindude produktiivsuse tõstmise

plaanide täitmise tagamiseks kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes;

tagada veterinaarsanitaarselt kvaliteetsete loomsete toidu- ja toorainete tootmine;

6 kaitsta elanikkonda inimestele ja loomadele ühiste haiguste vastu;

kaitsta NSV Liidu territooriumi loomade nakkushaiguste välisriikidest sissetoomise vastu.

3. Käesoleva määrustiku paragrahvis 2 märgitud ülesannete täitmiseks riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused, kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaararstid ning -velskrid, samuti ministriumide ja keskasutuste veterinaarorganisatsioonid ning -asutused teostavad vastavalt oma funktsioonidele:

veterinaarsanitaarseid, profülaktilisi, tauditõrje- ja ravimenetlusi (kaasa arvatud abinõud loomadelt inimestele ülekantavate haiguste kollete avastamiseks ja likvideerimiseks) kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, samuti kodanike majapidamistes;

veterinaarabinõusid ja veterinaarsanitaarset ekspertiisi loomade varumisel ja tapmisel, liha, lihasaaduste, piima, piimasaaduste, munade, kala, mesindussaaduste, seente ja teiste taimsete toiduainetega kauplemisel, samuti järelevalvet ülalmärgitud toiduainetega kauplemise kohtade sanitaarse seisundi üle turgudel ja laatadel;

veterinaarsanitaarset järelevalvet loomade pidamisel, varumisel ja tapmisel, loomade ajamisel, liha, piima, munade, villa, nahkade, karusnahkade ja teiste loomsete toidu- ning toorainete varumisel, hoidmisel ja töötlemisel, samuti loomade, liha, piima, munade ja teiste loomsete toidun- ning toorainete transportimisel iga liiki transpordivahenditega, samuti eksportimisel ja importimisel;

järelevalvet veterinaarsanitaareeskirjadest kinnipidamise üle loomseid toor- ja toiduaineid varuvates, hoidvates ning töötlevates ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes, samuti nende ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaarsanitaarse seisundi üle;

veterinaarset järelevalvet kalamajanduslike veekogude üle, samuti järelevalvet veterinaarsanitaareeskirjadest kinnipidamise üle vaalapüügil.

4. Veterinaarabi antakse NSV Liidus tasuta.

II o s a

Veterinaarteenistuse juhtimine ja loomakasvatuse veterinaarse teenindamise organiseerimine

5. Veterinaarteenistust NSV Liidus juhib NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium. Seoses sellega NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium:

a) uurib loomakasvatuse ja riigi territooriumi veterinaarsanitaarset olukorda, organiseerib veterinaarravi, rakendab ellu abinõusid nakkus- ja mittenakkavate haiguste ärahoidmiseks, nakkushaiguste likvideerimiseks, loomade haigestumise ja lõppemise vähendamiseks ning emasloomade ahtruse vastu võitlemiseks;

b) töötab välja koos NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi ja teiste ministeeriumidega (keskasutustega) ning rakendab ellu abinõud inimeste kaitsmiseks inimestele ja loomadele ühiste haiguste vastu;

c) töötab välja ja rakendab abinõusid NSV Liidu territooriumi kaitsmiseks loomade nakkushaiguste sissetoomise vastu välisriikidest, rakendab koos huvitatud organisatsioonidega ellu veterinaarsanitaarseid abinõusid loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaaria loomad, kalad ja mesilased), liha ja teiste loomsete toidu- ning toorainete ja loomasööda eksportimisel ning importimisel, samuti teostab oma pädevuse piires kontrolli välisriikidega sõlmitud veterinaariaalastest lepingutest ja kokkulepetest tulenevate nõuete täitmise üle NSV Liidu ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt;

d) kontrollib loomade pidamist ja säilitamist ning profülaktiliste ja veterinaarsanitaarse abinõude rakendamist kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, veterinaarsanitaareeskirjade täitmist loomade taastootmisel ja lehmade masinalüpsi eeskirjade täitmist ning teostab veterinaarkontrolli loomakasvatuses kasutatavate söötade ja vee kvaliteedi üle;

e) on kalade haiguste tõrje üldjuhtijaks, kontrollib veterinaarsanitaarse ja tauditõrje abinõude rakendamist riigi kalamajanduslikes vee kogudes ja veterinaarsanitaareeskirjade täitmist vaalapüügil;

f) töötab välja abinõusid loomade kaitsmiseks põllu- ja metsamajanduses kasutatavate mürkkemikaalide kahjuliku toime vastu ja loomsete toiduainete mürkkemikaalidega saastumise vältimiseks, samuti loomade kiiritus- ja bakteriohutuse tagamiseks;

g) koordineerib ja planeerib veterinaariaalaseid teaduslikke uurimistöid ning kontrollib ministeeriumide ja keskasutuste veterinaaria teadusliku uurimise asutuste tegevust (välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeerium, NSV Liidu Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuv Riikliku Julgeoleku Komitee);

h) töötab välja loomade veterinaarse teenindamise norme ja määrab koos huvitatud organisatsioonidega kindlaks rahvamajanduse vajadusi veterinaarspetsialistide järele, tagab veterinaartöötajate kaadri ettevalmistamist ja nende kvalifikatsiooni tõstmist;

i) aprobeerib ja juurutab veterinaarpraktikasse bioloogilisi ja farmatseutilisi preparaate, määrab kindlaks rahvamajanduse vajadusi nende preparaatide järele (loomakasvatuse ja veterinaaria tarbeks) ning organiseerib loomakasvatuses kasutatavate bioloogiliste preparaatide tootmist;

j) töötab välja ja kinnitab ravimite, bioloogiliste preparaatide ning teiste ravi- ja profülaktiliste vahendite kulunorme veterinaarse abinõude rakendamiseks, samuti veterinaarasutuste, kolhooside, sovhooside ja teiste loomi omavate ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste ravimite, veterinaarinstrumentide ja -varaga varustamise norme;

k) organiseerib veterinaarasutuste, kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste varustamist ravimite, desinфекtsioonivahendite, bioloogiliste ja kemoterapeutiliste ning teiste loomakasvatuses ja veterinaarias kasutatavate preparaatidega, veterinaarinstrumentide, laboraatorsete, desinфекtsiooni- ja veterinaarseadmetega, samuti organiseerib nende müüki;

l) annab kehtivas korras arvamusi veterinaariaalaste leiutiste kasulikkuse kohta ja aprobeerib ning juurutab praktikasse veterinaariaalaseid leiutisi ja ratsionaliseerimissetepanekuid;

m) kinnitab kooskõlastatult huvitatud ministeeriumide ja keskasutustega loomakasvatufarmide (kaasa arvatud linnu- ja karusloomafarmid), kalamajandite, loomade tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ning säilitamiseks ettenähtud ettevõtete projekteerimise ja ehitamise veterinaarsanitaarseid nõudeid; vaatab läbi ja kinnitab koos huvitatud ministeeriumide ning keskasutustega loomakasvatuse ja veterinaarobjektide tehnoloogilise projekteerimise norme;

n) vaatab läbi loomade ja lindude tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ja säilitamiseks ettenähtud tööstuslike objektide tehnoloogilise projekteerimise norme; veterinaarias kasutatavate keemiliste ja farmakoloogiliste preparaatide, uute söödaliikide, loomade joogivee, liha, piima ja teiste loomsete toidu- ning toorainete riiklike standardite ja tehniliste tingimuste projekte; loomakasvatufarmide ja loomade kunstliku seemenduse jaamade ning -punktide tehnoloogiliste seadmete ning loomade ja loomsete toidu- ning toorainete peale- ja maha laadimiseks ja vedamiseks ettenähtud transpordivahendite uute liikide projekte ja konstruktsioone; annab arvamusi nende normide, projektide ja konstruktsioonide vastavuse kohta veterinaarsanitaarsetele nõuetele;

o) organiseerib kooskõlastatult NSV Liidu Statistika Keskvalitsusega veterinaariaalast statistilist arvestust ja aruandlust;

p) peab kehtivas korras sidet ja arendab koostööd välisriikide veterinaarorganisatsioonidega ja rahvusvaheliste veterinaarorganisatsioonidega;

r) organiseerib ja teeb elanikkonna hulgas veterinaarsanitaarharidustööd.

6. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium annab oma pädevuse piires ja kehtivate seaduste, samuti NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste ning NSV Liidu veterinaarmäärustiku alusel ja nende täitmiseks käskkirju, juhendeid ja juhiseid veterinaariaalaste küsimuste kohta.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaariaalased käskkirjad, juhendid ja juhised on täitmiseks kohustuslikud kõigile ministeeriumidele, keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ning teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele, samuti kodanikele.

7. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium juhhib riigis veterinaarteenistust Veterinaaria Peavalitsuse ja teiste ministeeriumi süsteemi kuuluvate veterinaarorganite kaudu, samuti teiste ministeeriumide ja keskasutuste veterinaarorganisatsioonide ning -asutuste kaudu.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsusel on õigus anda NSV Liidu veterinaarmäärustikust, kehtivatest seadustest, NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustest ja korraldustest ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi käskkirjadest ja juhenditest tulevaid ja kõigile ministeeriumidele, keskasutustele ning muudele organisatsioonidele ja kodanikele täitmiseks kohustuslikke veterinaariaalaseid juhiseid.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ja liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumide veterinaarorganitel on riiklikud veterinaarinspeksioonid, autonoomsete vabariikide põllumajanduse ministeeriumide, kraide ja oblastite põllumajandusvalitsuste veterinaarorganitel — riiklikud veterinaarinspektorid.

8. Riigis veterinaartöö parema organiseerimise küsimuste läbivaatamiseks moodustatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse juures NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ning teiste huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste esindajatest, samuti teadlastest ja praktilistest veterinaartöötajatest veterinaarnõukogu (nõuandva organi õigustes). Nõukogu isikulise koosseisu ja põhimääruse kinnitab NSV Liidu põllumajanduse minister.

9. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse juhataja on ametikoha järgi ühtlasi NSV Liidu riiklik peaveterinaarinspektor, Veterinaaria Peavalitsuse juhataja asetäitjad aga — NSV Liidu riikliku peaveterinaarinspektori asetäitjad.

Liiduvabariigi põllumajanduse ministeeriumi veterinaaria peavalitsuse (valitsuse) juhataja on ametikoha järgi ühtlasi liiduvabariigi riiklik peaveterinaarinspektor, tema asetäitjad aga — liiduvabariigi riikliku peaveterinaarinspektori asetäitjad.

Autonoomse vabariigi põllumajanduse ministeeriumi, krai või oblasti põllumajandusvalitsuse veterinaarosakonna juhataja on ametikoha järgi ühtlasi vastava autonoomse vabariigi, krai või oblasti riiklik peaveterinaarinspektor, tema asetäitja aga — autonoomse vabariigi, krai või oblasti riikliku peaveterinaarinspektori asetäitja.

Rajooni põllumajandusliku tootmise valitsuse peaveterinaararst, samuti rajooni (linna) peaveterinaararst on ametikoha järgi ühtlasi rajooni (linna) riiklik veterinaarinspektor.

Linna täitevkomitee veterinaarosakonna juhataja, linna (liiduvabariigi või autonoomse vabariigi pealinna, krai või oblasti keskuse) peaveterinaararst (vanemveterinaararst) on ametikoha järgi ühtlasi linna riiklik peaveterinaarinspektor.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaarteenistuse juhataja raudtee- või laevanduse valitsuse juures on ametikoha järgi ühtlasi raudtee või basseini riiklik peaveterinaarinspektor.

10. Riiklikud peaveterinaarinspektorid ja nende asetäitjad ning riiklikud veterinaarinspektorid on kohustatud vastavalt nende pädevusse kuuluvatele küsimustele kontrollima:

a) veterinaariaalaste NSV Liidu, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide seaduste, tööraha saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede otsuste, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt antavate käskkirjade ja juhendite (juhiste ja eeskirjade) täitmist ministeeriumide, keskasutuste, riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste, ametiisikute ja üksikute kodanike poolt;

b) tauditõrje abinõude plaanide täitmist (kaasa arvatud abinõud loomadele ja inimestele ühiste haiguste ärahoidmiseks ja likvideerimiseks), loomade nakkus- ja mittenakkavate haiguste ärahoidmiseks ja likvideerimiseks, samuti NSV Liidu territooriumi kaitsmiseks välisriikidest loo-

made nakkushaiguste sissetoomise vastu rakendatavate abinõude organiseerimise ja elluviimise õigsust;

c) ministeeriumide ja keskasutuste veterinaarteenistuste tööd (välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee sõjaväeosade ja -allüksuste veterinaarteenistused);

d) loomakasvatustefarmide, piimatööstuste, lihakombinaatide, külmuhoonete ja teiste loomseid toidu- ning tooraineid varuvate, säilitavate ja töötlevate ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste veterinaarsanitaarset olukorda; turgude ja laatade veterinaarsanitaarset olukorda, samuti inimestel toidumürgitusi ärahoidvate veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamist;

e) kehtivas korras kindlaksmääratud zoohügieenilistest normidest ja veterinaarsanitaarsetest nõuetest kinnipidamist loomakasvatustehoonete, kalamajandite, samuti loomade tapmiseks ja loomsete toidu- ning toorainete töötlemiseks ja säilitamiseks ettenähtud ettevõtete projekteerimisel, ehitamisel ja rekonstrueerimisel;

f) loomade ja loomsete toidu- ning toorainete veoks kasutatavate transpordivahendite veterinaarsanitaarset töötlemist;

g) bioloogiliste, keemiliste ja teiste preparaatide kasutamist loomakasvatustes ja veterinaarias ning söötade kasutamist (mürgiseid ja teisi kahjulikke aineid sisaldavate söötade loomadele söötmise ärahoidmiseks), samuti loomade kiiritus- ja bakteriohutust tagavate abinõude ellurakendamist.

11. Riiklikel peaveterinaarinspektoritel, nende asetäitjatel ja riiklikel veterinaarinspektoritel on vastavalt nende pädevusse kuuluvates küsimustes õigus:

a) anda ministeeriumidele, keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ning asutustele, samuti üksikutele kodanikele täitmiseks kohustuslikke veterinaarsanitaarsete ja tauditõrje abinõude ellurakendamise juhiseid, milles on kindlaks määratud ka täitmise tähtajad;

b) anda ministeeriumidele ja keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ning asutustele (vajaduse korral koos riikliku sanitaarjärelevalve organitega) kehtivatel zoohügieenilistel, veterinaarsanitaarsetel ning sanitaarhügieenilistel normidel ja eeskirjadel põhinevaid ning täitmiseks kohustuslikke arvamusi:

loomakasvatustefarmide, loomade ja lindude tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ja säilitamiseks ettenähtud ettevõtete, utiliseerimistehaste, jõusöödatehaste, kalamajandite, loomade kunstliku seemenduse jaamade ja teiste loomakasvatustobjektide planeerimise ning ehitamise projektide, samuti nende objektide reovete kahjutustamiseks ettenähtud seadmete projektide kohta;

kõigile ülalmärgitud liiki ehitustele maatükkide eraldamise projektide kohta, samuti loomade jootmiseks või lihakombinaatide ja teiste loomseid toidu- ning tooraineid töötlevate ja säilitavate ettevõtete veega varustamiseks vajalike veevõtukohtade valiku kohta;

c) anda arvamusi selle kohta, kas eksploatatsiooniantavad tootmisobjektid loomakasvatusfarmides, kalamajandeis, liha- ja piimatööstuse ettevõtetes ning loomseid toidu- ja tooraineid töötlevates ning säilitavates ettevõtetes vastavad kehtivatele zoohügieenilistele normidele ja veterinaarsanitaarsetele nõuetele;

d) anda kõigile ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele ja kodanikele täitmiseks kohustuslikke juhiseid NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratavas nimekirjas märgitud eriti ohtlikesse nakkushaigustesse haigestunud loomade tapmiseks või hävitamiseks, samuti seoses loomade haigestumisega kasutamiskõlbmatuks tunnistatud loomsete toidu- ja toorainete hävitamiseks, töötlemiseks või muul viisil kasutamiseks;

e) nakkushaiguste leviku ärahoidmiseks keelata NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi vastavates juhendites ettenähtud juhtudel loomade ja loomsete toidu- ning toorainete väljavedu (kaasa arvatud eksport) rajoonidest, üksikutest ettevõtetest, organisatsioonidest ja asutustest ning kodanike majapidamistest, samuti nende sissevedu (kaasa arvatud sissevedu välisriikidest);

f) keelata avastatud puuduste kõrvaldamiseni vagunite, laevade, lennukite ja teiste transpordivahendite kasutamist loomade, liha ja muude loomsete toidu- ning toorainete ja loomasööda veoks, kui nende vahendite veterinaarsanitaarne seisukord on mitterahuldav või nad võivad ohustada loomade tervist ja veetavate saaduste kvaliteeti;

g) keelata vajalike veterinaarsanitaarsete ja tauditõrje abinõude ellurakendamiseni loomakasvatusobjektide, liha- ja piimatööstuse ettevõtete ning loomseid toidu- ja tooraineid töötlevate ning säilitavate ettevõtete eksploateerimist, kui avastatakse loomade nakkushaigustesse haigestumisi või kui nende objektide ja ettevõtete veterinaarsanitaarne olukord on mitterahuldav;

h) zoohügieeniliste normide ja veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise korral seisma panna kuni avastatud rikkumiste kõrvaldamiseni tootmishoonete ja -ehitiste ehitamist ja rekonstrueerimist, samuti uute, taastatud ja rekonstrueeritud objektide eksploatatsiooniandmist loomakasvatusfarmides ja loomseid toidu- ning tooraineid töötlevates ja säilitavates ettevõtetes.

Käesoleva paragrahvi punktides «g» ja «h» ettenähtud abinõude rakendamisest teatavad ametiisikud, kes teostavad riiklikku veterinaarsanitaarset järelevalvet, ministeeriumide, keskasutuste, kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste juhtijatele, kellele alluvad antud objektid, samuti pankadele, kes finantseerivad nende objektide ehitamist või rekonstrueerimist.

12. Veterinaarjärelevalvet teostavate riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste ametiisikud, samuti ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaarteenistuste ametiisikud on nende pädevuse piires kohustatud:

a) esitama vajaduse korral kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste loomade haigestumise uurimise ja veterinaarsanitaarse olukorraga tutvumise alusel vastavatele majanditele (ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele) ja juhtivatele organi-

tele läbiarutamiseks ettepanekuid tervistavate abinõude rakendamise kohta;

b) teatama ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijatele zooloogilistest normidest, veterinaarsanitaareeskirjadest mittekinnipidamisest ning tauditõrje abinõude mittetäitmisest neile alluvate töötajate poolt — süüdi olevate isikute vastutuselevõtmiseks kehtivas korras.

13. Veterinaarjärelevalvet teostavatel riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste ametiisikuil, samuti ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaarteenistuste ametiisikuil on nende pädevuse piires õigus:

a) töötöendi ettenäitamisel takistamatult külastada igal ajal ööpäeva kestel veterinaarjärelevalve objekte ja anda täitmiseks kohustuslikke korraldusi veterinaarsanitaareeskirjade avastatud rikkumiste kõrvaldamiseks;

b) nõuda ametiisikuil ja üksikuil kodanikelt:

andmete ja dokumentide esitamist, millised on vajalikud loomade epizootoloogilise seisukorra väljaselgitamiseks kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides, asutustes ning kodanike majapidamistes, samuti nende ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja majapidamiste veterinaarsanitaarse seisukorra väljaselgitamiseks;

vastavate juhenditega ettenähtud abinõude ellurakendamist, millised tagavad loomade nakkushaiguste leviku ärahoidmise ja nende likvideerimise.

14. Kolhoosidele kuuluvate loomade ja kodanike isiklikus omanduses olevate loomade veterinaarset teenindamist teostavad riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused. Kolhoosid võivad loomade veterinaarseks teenindamiseks pidada oma veterinaararste ja veterinaarvelskreid. Selleks vajalikud kulud kaetakse kolhoosi vahenditest.

Sovhooside, tõuloomakasvanduste, hobusekasvanduste, linnuvabrikute, nuumamajandite, abimajandite ja muude majandite loomade veterinaarne teenindamine, samuti veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamine lihakombinaatides ja teistes loomade tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ning säilitamiseks ettenähtud ettevõtetes toimub nende majandite (ettevõtete) veterinaararstide ja veterinaarvelskrite, samuti riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste poolt.

Sovhooside ja teiste majandite tööliste ja teenistujate, samuti neid majandeid teenindavatel töödel rakendatud isikute isiklikus omanduses olevatele loomadele annab veterinaarabi sovhooside ja teiste majandite veterinaarpersonal.

15. Veterinaarteenistuse organiseerimine NSV Liidu Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Uhiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee väeosades ja allüksustes ning selle teenistuse juhtimine on tehtud ülesandeks vastavalt nendele ministeeriumidele ja komiteele.

16. Veterinaaralal on õigus töötada isikutele, kes on lõpetanud vastava kõrgema või kesk-eriõppeasutuse ja saanud veterinaararsti, veterinaarsanitaararsti või veterinaarvelskri (veterinaartehniku) kvalifikatsiooni.

III osa

Kolhooside juhatuste, sovhooside direktorite ning muude looml omavate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijate, looml omavate kodanike, samuti veterinaartöötajate kohustused loomade nakkushaiguste ärahoidmise ja likvideerimise alal

17. Kolhooside juhatused, sovhooside direktorid ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste juhtijad ja loomakasvatuse olukorra eest vastutavad muud ametiisikud on kohustatud tagama loomade nakkushaiguste levikut takistavate, samuti haiguste esinemisel nende likvideerimise abinõude ellurakendamise õigel ajal.

18. Loomade nakkushaiguste ärahoidmiseks on kolhooside juhatused, sovhooside ja linnuvabrikute direktorid ning teiste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijad kohustatud:

a) tagama loomakasvatufarmide (kaasa arvatud linnu- ja karusloomafarmid) kaitsmise loomade nakkushaiguste sissetoomise vastu ja ehitama selleks vajalikke piirdeid ning vastavaid veterinaarsanitaarseid objekte (veterinaarsanitaarsed läbilaskepunktid, isolaatorid, tapapunktid), keelama majandisse loomade sissevedamist (-toomist) ja nende ümberpaigutamist majandi piires veterinaarspetsialisti loata, keelama veterinaarsanitaarselt kontrollimata söötade toomist farmidesse ja söötmist loomadele; piirama kõrvaliste isikute laskmist farmidesse;

b) pidama kõiki majandisse toodud uusi loomi 30 päeva isoleeritult ja kasutama neid nimetatud aja jooksul eraldi, viivitamatult teatama loomade majandisse saabumisest rajooni (linna) peaveterinaararstile või jaoskonna (punkti, majandi) veterinaararstile või veterinaarvelskrile; mitte lubama loomi (kaasa arvatud linnud) pidada järelevalveta farmide ja asulate territooriumil; märgistama majandile kuuluvad loomad;

c) hoidma nõutavas veterinaarsanitaarses seisukorras loomakasvatufarmid, loomade pidamiseks ja loomsete toidu- ning toorainete hoidmiseks ja töötlemiseks ettenähtud ruumid ja ehitised, samuti tagama veterinaarspetsialisti juhiste kohaselt nende farmide, ruumide ja ehitiste õigeaegse desinfitseerimise ja deratiseerimise ning loomakorjuste õigeaegse koristamise, tehnilise utiliseerimise või hävitamise vastavate eeskirjade kohaselt;

d) hoidma nõutavas veterinaarsanitaarses seisukorras karjamaad ja veekogud ning loomade kokkuajamise kohad loomade ajamise teedel, raudteejaamades, sadamates, elevaatorites, veskites, näitustel, laatadel, turgudel, baasides, tapapunktides, sissesõiduhuovides jm.;

e) loomakasvatushoonete (kaasa arvatud linnu- ja karusloomakasvatushooned), veterinaarobjektide, kalatiikide, samuti tapapunktide, söödaladude jm. ehitamisel kinni pidama zoohügieenilistest ja veterinaarsanitaarsetest normidest ning nõuetest;

f) tagama veterinaarsanitaar- ja zoohügieeni eeskirjade (sealhulgas loomade söötmise, pidamise, kasutamise ja hooldamise ning lehmade masinalüpsi eeskirjad) täitmist; loomade haigestumisel rakendada õigel ajal abinõusid nende ravimiseks ja haiguse likvideerimiseks;

g) vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud normidele tagama veterinaarapteekide, -punktide, -ravilate, -ambulatooriumide jm. ehitamist majandites, samuti ehitama loomakasvatusfarmides elutarbelisi ruume nende farmide töötajatele ning hoidma need nõutavas sanitaarses seisukorras;

h) veterinaarspetsialistide nõudmisel tagama loomade esitamise järelevaatusteks, diagnostilisteks uurimisteks, kaitsesüstimisteks ja ravi-profülaktilisteks töötlemisteks ning eraldama selleks töölisi ja looma veterinaartöötajatele vajalikud tingimused veterinaarabinõude rakendamiseks;

i) kõigil loomade äkilise lõppemise juhtudel või paljude loomade üheaegse haigestumise korral teatama sellest viivitamatult majandit teenindavale veterinaarasutusele (-organisatsioonile) ja rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusele ning veterinaartöötaja kohalejõudmiseni võtma tarvitusele abinõud haigestunud loomade pidamiseks isoleeritult. Mitte lubama veterinaararsti või veterinaarvelskri loata kasutada toiduks, söödaks või müügiks loomade hädatapmisel saadud liha ja teisi tapasaadusi, samuti mitte lubama haigete või haiguskahtlaste loomade ja neilt saadud piima, munade ning teiste loomsete toiduainete müüki; tagama tingimusteta kinnipidamise loomade karantiini eeskirjadest.

19. Lihakombinaatide, linnukombinaatide, tapamajade, utiliseerimistehaste, külmhoonete ja teiste liha, piima ning muid loomseid toidu- ja tooraineid töötlevate ja säilitavate ettevõtete juhtijad on kohustatud nende ettevõtete ehitamisel ja ekspluateerimisel täitma veterinaarsanitaarnorme.

Nimetatud ettevõtete ekspluatatsiooni vastuvõtmine toimub riikliku veterinaarorganisatsiooni (-asutuse) esindaja osavõtul.

20. Loomi omavad kodanikud on kohustatud:

a) teatama loomade soetamisest elukohajärgsele riiklikule veterinaarorganisatsioonile või -asutusele (majandi veterinaarspetsialistile) ja mitte laskma uusi loomi 30 päeva jooksul üldkarja;

b) esitama veterinaarspetsialistide nõudmisel loomi (kaasa arvatud linnud, karusloomad, koerad, kassid) järelevaatusteks, diagnostilisteks uurimisteks, kaitsesüstimisteks ning ravi- ja profülaktilisteks töötlemisteks;

c) viivitamatult teatama majandit (asulat) teenindavale veterinaararstile või veterinaarvelskrile kõigist loomade äkilistest lõppemistest või loomade nakkushaigustesse haigestumise kahtlustest ja isoleerima haigestunud loomad veterinaarspetsialisti saabumiseni;

d) veterinaararsti või veterinaarvelskri loata mitte tappa kodus loomi lihaks, mitte kasutama toiduks, söödaks ja müügiks liha ning teisi tapaprojekte (kaasa arvatud loomade hädatapmisest saadud liha ja tapaproductid), samuti mitte müüma haigeid ja haiguskahtlasi loomi ja neilt saadud piima, mune ning teisi loomseid toiduaineid;

e) hoidma loomade ruumid nõutavas veterinaarsanitaarses seisukorras ja täitma veterinaarspetsialistide juhiseid abinõude kohta loomade haigestumiste vastu võitlemiseks.

21. Riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste, kolhooside, sovhooside, linnuvabrikute ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning

asutuste veterinaararstid ja veterinaarvelskrid on kohustatud nende poolt teenindatavates majandites (asulates) organiseerima ja rakendama profülaktilisi ja veterinaarsanitaarseid abinõusid, mis tagavad loomade haigestumiste ärahoidmise, koos zootehnilise personaliga tagama loomade söötmise, pidamise, taastootmise ja hooldamise zootehnilistest ja veterinaareeskirjadest kinnipidamise majandite poolt, samuti loomade õige kasutamise.

22. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, kalad, mesilased) saabumisel majandisse määrab rajooni (linna) peaveterinaararst, loomade haiguste tõrje jaama, veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti), majandi veterinaararst või veterinaarvelsker nendele profülaktilise karantiini ja organiseerib selle karantiini ajal vajalike veterinaarabinõude rakendamist majandis vastavalt kehtivatele juhenditele.

23. Loomade haigestumisel on loomade haiguste tõrje jaama, veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti) või majandi veterinaararst või veterinaarvelsker kohustatud eraldama haiged loomad üldkarjast, välja selgitama haigestumise põhjused, panema diagnoosi ja võtma tarvitusele vajalikud abinõud loomade ravimiseks ning haiguse likvideerimiseks.

Loomade nakkushaiguste kindlakstegemisel on loomade haiguste tõrje jaama, veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti), majandi veterinaararst või veterinaarvelsker kohustatud:

a) korraldama majandis (asulas) loomade täieliku või osalise (valikulise) ülevaatuse, kindlaks määrama haiguse leviku ulatuse, organiseerima nakkushaigete ja -haiguskahtlaste loomade isoleeritud pidamise, võtma tarvitusele abinõud nakkusallika ja nakkuse sissetoomise teede väljaselgitamiseks, samuti määrama järelevalve nakkuskahtlaste ja ülejäänud, tavalistes tingimustes peetavate loomade üle majandis (asulas);

b) rakendama haiguse kiiret likvideerimist tagavaid kaitse- ja raviabinõusid (profülaktilised süstimid või muud loomade ravi- ja profülaktilised töötlemised), andes vajaduse korral korraldusi loomade tapmiseks, et neid järgnevalt kasutada lihaks või utiliseerida või hävitada liha-kehad vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele;

c) organiseerima nakkushaigete ja -haiguskahtlaste loomade pidamise ruumide ja muude asukohtade puhastamist sõnnikust ja nende desinfitseerimist, samuti nende loomadega või neilt saadud loomsete toidu- ja toorainetega ning jäätmetega kokkupuutunud esemete desinfitseerimist; organiseerima loomakorjuse kõrvaldamist ning nende järgnevat utiliseerimist või hävitamist;

d) vajaduse korral rakendama kitsendusi inimeste sissepääsu piiramiseks majandesse (ruumidesse), kus on nakkushaigeid loomi, loomade ja loomakasvatussaaduste väljaveol (sisseveol); piirama loomade ümberpaigutamist majandis, nende karjatamist, jootmist ühistest veekogudest, samuti organiseerima nakkushaigete ja -haiguskahtlaste loomadega ning nakatatud esemetega kokkupuutunud isikute riiete ja jalatsite sanitaarset töötlemist;

e) nakkushaiguste ilmnemisel teatama sellest viivitamatult rajooni (linna) peaveterinaararstile ja selle majandi, kus esineb nakkushaigus, kõrgemalseisvale organisatsioonile.

24. Rajooni (linna) peaveterinaararst, rajooni põllumajandusliku tootmise valitsus ja majandi kõrgemalseisev organisatsioon, saanud teate nakkushaiguse avastamisest loomadel, on kohustatud kiiresti tarvitusele võtma vajalikud abinõud haiguse leviku ärahoidmiseks ja haiguse kiireks likvideerimiseks.

Nakkushaiguse iseloomust ja leviku ulatusest olenevalt on rajooni (linna) peaveterinaararst kohustatud loomade haigestumisest viivitamatult teatama rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele, selleks et võtta tarvitusele vastavad abinõud, mis tagavad haiguse leviku piiramise ning haiguse kiire likvideerimise (majandi, asula kuulutamine taudistunuks või taudist ohustatud piirkonnaks, sellest elanikkonnale teatamine, veterinaarsete kitsenduste, karantiini jne. kehtestamine), samuti krai või oblasti põllumajandusvalitsusele, autonoomse vabariigi või oblastilise jaotuseta liiduvabariigi põllumajanduse ministeeriumile ning piirnevate rajoonide ja naaberlinnade kohalike nõukogude ja põllumajandusorganitele, aga inimestele ja loomadele ühise nakkushaiguse ilmnemisel — ka kohalikele tervishoiuorganitele.

IV osa

Karantiini kehtestamise ja lõpetamise kord loomade nakkushaiguste puhul

25. Karantiin kehtestatakse järgmiste nakkushaiguste korral: loomade suu- ja sõrataud ning siberi katk, veiste katk, kopsutaud ja kohisev muhutaud; hobuste tatitaud, epizootiline lümfangoit, nakkav kehvvveresus, entsefalomüeliit, ülemiste hingamisteede nakkav katarr ja kontagioosne pleuropneumoonia; sigade katk ja punataud; lammaste rõuged, kitsede nakkuslik pleuropneumoonia; lindude katk, ebakat, pastorelloos, difteeria-rõuged, mükoplasmoos ja viiruseline hepatiit; karpkalade punataud ja branhiomükoos, forellide furunkuloos ja nakkav kehvvveresus, lõheliste diskokoteloos ja pöörlemistõbi.

Toodud haiguste-nimestikus võib muudatusi ja täiendusi teha NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium.

26. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, kalad ja mesilased) nakkushaiguste avastamisel kuulutatakse üksikud karjaaiad, veise-, lamba- ja hobusekarjad, farmid, tiigid, mesilad, kolhoosid, sovhoosid, nuumapunktid, linnuvabrikud, tõuloomakasvandused, hobusekasvandused, hipo-droomid, varumisbaasid, tiigi-, abi- ja muud majandid või nende osakonnad (brigaadid) antud nakkushaiguse suhtes taudistunuks ja neis kehtestatakse käesoleva määrustiku paragrahvis 25 loetletud haiguste ilmnemisel viivitamatult karantiin.

Vajaduse korral kuulutatakse raudteejaamad, mere- ja jõesadamad, lennujaamad, linnad ja teised asulad, rajoonid, rajoonide grupid, oblastid, kraid ja vabariigid taudistunuks loomade nakkushaiguste suhtes ja karantiniseeritakse.

Mõnede NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratavas loetelus nimetatud loomade nakkushaiguste puhul määratakse karantiniseeritud objekti ümber ohustatud piirkond.

Käesoleva määrustiku paragrahvis 25 loetletud nakkushaigustesse haigestunud loomade või lindude avastamisel lihakombinaadis (linnukombinaadis, tapamajas, tapapunktis) kehtestatakse rajooni peaveterinaararsti, linna peaveterinaararsti või vanemveterinaararsti (linna täitevkomitee veterinaarosakonna) juhiste kohaselt ettevõttes veterinaarsanitaarsed kitsendused vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele ajaks, mis on vajalik nakkushaiguse likvideerimiseks ja veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamiseks.

27. Üksikute karjaaedade, veise-, lamba- ja hobusekarjade, farmide, tiikide, mesilate, kolhooside, sovhooside, nuumapunktide, linnuvabrikute, tõuloomakasvanduste, hobusekasvanduste, hipodroomide, varumisbaaside, tiigi-, abi- ja muude majandite või nende osakondade (brigaadide) ja teiste organisatsioonide, raudteejaamade, mere- ja jõesadamate, lennujaamade, külade, alevite ning rajoonilise alluvusega linnade kuulutamine taudistunuks loomade nakkushaiguste suhtes ja nendes karantiini kehtestamine toimub rajooni (linna) peaveterinaararsti ettepanekul rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusel, ühes järgneva teatamisega sellest ühe ööpäeva jooksul oblasti või krai põllumajandusvalitsusele, autonoomse vabariigi põllumajanduse ministeeriumile või oblastilise jaotuseta liiduvabariigi põllumajanduse ministeeriumile, samuti ettevõtte või organisatsiooni kõrgemalseisvale organile.

Oblastilise, krai ja vabariikliku alluvusega linna, rajooni või rajoonide grupi, oblasti, krai või autonoomse vabariigi kuulutamine taudistunuks loomade nakkushaiguste suhtes ja nendes karantiini kehtestamine toimub vastavalt oblasti või krai töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, autonoomse või liiduvabariigi ministrite nõukogu otsusega, vastava veterinaarorgani ettepanekul, ühes järgneva teatamisega sellest ühe ööpäeva jooksul NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile.

Loomade nakkushaigusest ohustatud piirkonna määramine toimub korras, mis on ette nähtud karantiini kehtestamiseks.

Liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide, oblastite, rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kohalikud põllumajandusorganid, kolhooside juhatused, sovhooside direktorid ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste juhtijad võtavad enne ettenähtud korras karantiini kehtestamist viivitamatult tarvitusele vajalikud abinõud nakkushaiguste leviku ärahoidmiseks ja nende kiireks likvideerimiseks.

28. Karantiini kehtestamisel rakendatakse ellu järgmised abinõud:

a) keelatakse loomade vedamine (ajamine) läbi karantiniseeritud territooriumi, antud haigusele vastuvõtlike (vajaduse korral ka haigusele mittevastuvõtlike) loomade sissevedamine (sissetoomine) sellele territooriumile, samuti nende väljavedamine (väljaviimine) sellelt territooriumilt;

b) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud juhtudel keelatakse karantiniseeritud territooriumil loomade, loomsete toidu- ja toorainete, heina, põhu ja teiste koresöötade varumine;

c) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud juhtudel suletakse karantiniseeritud territooriumil turud ja keelatakse

laatade ning loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, koerad) näituste korraldamine;

d) keelatakse haigete ja tervete loomade koos karjatamine, jootmine ning muud kokkupuutumised, samuti nakkust levitada võivate loomade ruumidest väljalaskmine;

e) keelatakse loomade majandisene ümbergrupeerimine (üleviimine) veterinaarspetsialistiga kooskõlastamata;

f) olenevalt haiguse iseloomust kuuluvad nakkushaigustesse lõppenud loomade korjused viivitamatult hävitamisele või utiliseerimisele;

g) nakkushaigete või -haiguskahtlaste loomade sõnnik, allapanu ja sööda jäägid hävitatakse või kahjutustatakse. Nende loomade sõnniku majanduslik kasutamine on lubatud ainult pärast selle eelnevat kahjutustamist;

h) keelatakse inimeste (välja arvatud teenindav personal) sissepääs loomakasvatusruumidesse ja veise-, lamba- ning hobusekarjade juurde jne.

Kaitse- ja karantiini- ning muude veterinaarsanitaarsete abinõude rakendamise kord karantiniseeritud objektidel (territooriumil) ja tõkestus- ning ennetusabinõude rakendamise kord ohustatud piirkonnas määratakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditega.

29. Raudteejaamade, mere- ja jõesadamate ning lennujaamade või raudteejaamadest, mere- ja jõesadamatest ning lennujaamadest 10 kilomeetri raadiuses olevate majandite ja asulate karantiniseerimisel katkestab raudteevalitsus, laevanduse valitsus või lennujaama ülem raudtee- või laevanduse valitsuse juures asuva NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaarteenistuse ülema ja lennujaama asukoha järgse vastava veterinaarorgani juhtija ettepanekul karantiini ajaks loomade, liha ning muude loomsete toidu- ja toorainete ning söötade peale- ja maha- laadimise raudteejaamas, sadamas ja lennujaamas juhtudel, mis on ette nähtud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhendites. Riiklikku veterinaarsanitaarjärelevalvet teostavad organid teatavad sellest ühe ööpäeva jooksul NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile ja vastavalt Teedeministeeriumile, Merelaevanduse Ministeeriumile, Tsiiviillennunduse Ministeeriumile, jõetranspordi juhtimisorganeile, samuti liiduvabariigi autotranspordi juhtimisorganeile.

Vastav veterinaarteenistuse organisatsioon (asutus) koos karantini-seeritud territooriumil asuva raudteejaama (sadama, lennujaama) ülemaga on kohustatud kogu karantiini kehtimise ajal raudteejaamas (sadamas, lennujaamas) rakendama nakkushaiguse leviku ärahoidmiseks suunatud veterinaarsanitaarseid abinõusid.

30. Vastavad majandid on kohustatud töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuste alusel üles panema karantiniseeritud objektidel (territooriumil) ja ohustatud piirkonnas hoiatussildid, millel näidatakse ära ümbersõiduteed, ning välja panema valvepostid (valvetõkked, kordonid).

Kaitse-, karantiini- ja veterinaarsanitaarsete abinõude tõhustamiseks eriti ohtlike loomataudide leviku ärahoidmiseks võib oblastite, kraide ja vabariiklike veterinaarsanitaarjaamade või veterinaarlaboratooriumide

juurde kehtivas korras moodustada karantiineeskirjade täitmise kontrollimiseks ajutisi spetsiaalseid veterinaarkarantiinisalku ja -poste.

31. Karantiineeskirjade täitmise ja nakkushaiguse kiire likvideerimise abinõude ellurakendamise eest vastutavad majandite ja ettevõtete juhtijad, kohalikud võimuorganid, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium, liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumid ning nende kohalikud organid, samuti teised ministeeriumid ja keskasutused, kellele majandid ja ettevõtted alluvad.

32. Karantiin lõpetatakse pärast loomade nakkushaigustesse haigestumiste täielikku lõppemist ja vajalike veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamist kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes ja kodanike majapidamistes (vastavates juhendites ettenähtud tähtaegade möödumisel). Karantiini lõpetamine (ohustatud piirkonnaks kuulutamise otsuse tühistamine) toimub karantiini kehtestanud (ohustatud piirkonnaks kuulutanud) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või vabariigi ministrite nõukogu poolt, vastava veterinaarorgani ettepanekul.

33. Veterinaarorganite poolt karantiini (ohustatud piirkonna) kehtestamise ettepanekute õigeaegsust ja õigsust, karantiineeskirjadest kinnipidamist, piiramis- ja ennetusabinõude rakendamist ohustatud piirkonnas ja karantiini õigeaegset lõpetamist (ohustatud piirkonnaks tunnistava otsuse tühistamist) kontrollivad vastavalt riiklikud pea- ja vanemveterinaarinspektorid (riiklikud veterinaarinspektorid) nende pädevuse piires.

V o s a

Loomade nakkushaiguste välisriikidest NSV Liitu sissetoomise ärahoidmine

34. NSV Liitu on lubatud sisse vedada ainult terveid loomi, samuti tervetelt loomadelt ja nakkushaigusvabadest majanditest (territooriumilt) saadud loomseid toidu- ja tooraineid, pidades sealjuures kinni NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud veterinaarsanitaar-eeskirjadest ja NSV Liidu ning välisriikide vahel sõlmitud vastavates kokkulepetes (konventsioonides) ettenähtud tingimustest. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaia loomad, kalad, mesilased), samuti liha ja teiste loomsete toidu- ning toorainete ja söötade ostmisega välismaalt ja nende sissevedamisega NSV Liitu seotud operatsioone võib sooritada ainult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi loal.

35. Loomade nakkushaiguste välisriikidest NSV Liitu sissetoomise ärahoidmise abinõude rakendamiseks organiseerib NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium kooskõlastatult huvitatud ministeeriumide ja keskasutustega NSV Liidu riigipiiril (kohtades, kus toimub loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade sisse- ja väljavedu) piiri-veterinaar-kontrollpunktid.

Loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade transportimine üle NSV Liidu riigipiiri on lubatud ainult nendes kohtades, kus on NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi piiri-veterinaarkontrollpunktid, ja nende punktide järelevalve all.

36. Loomi, loomseid toidu- ja tooraineid ning söötasid lubatakse välisriikidest üle NSV Liidu riigipiiri sisse tuua ainult siis, kui on olemas väljavedava maa riigiteenistuses olevate veterinaararstide poolt väljaantud veterinaarsertifikaadid, mis tõendavad loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade, samuti nende väljaveo lähtekohtade taudivabasust.

Loomi, loomseid toidu- ja tooraineid ning söötasid võib välisriikidest, kus ei ole riiklikku veterinaarteenistust, NSV Liitu sisse tuua igal üksikul juhul ainult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi loal.

Üle NSV Liidu riigipiiri sissetoodud loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade edasist transportimist NSV Liidu territooriumil lubatakse ainult pärast nende veterinaarset ülevaatust, karantiniseerimist ja veterinaarsanitaarset töötlemist piiri-veterinaarkontrollpunktide poolt vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele.

Piiri-veterinaarkontrollpunktides karantiniseeritud imporditavate loomade majanduslik teenindamine toimub nende organisatsioonide poolt, kellele sisseveetud loomad on määratud.

37. NSV Liidust lubatakse välja vedada ainult terveid loomi, samuti tervetelt loomadelt ja nakkushaigusvabadest majanditest (territooriumilt) saadud loomseid toidu- ja tooraineid.

Loomi, liha ja teisi loomseid toidu- ja tooraineid ning söötasid lubatakse NSV Liidust üle riigipiiri välisriiki viia ainult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi piiri-veterinaarkontrollpunktide veterinaararstide poolt väljaantud veterinaarsertifikaatide olemasolu korral.

VI osa

Veterinaarsanitaarne järelevalve loomade ajamise ning loomade, loomsete toidu- ja toorainete vedamise üle

38. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaia loomad, kalad, mesilased), liha ja teiste loomsete toidu- ning toorainete vedamine iga liiki transpordivahenditega, samuti loomade ajamine toimub riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste kontrolli all, kusjuures peetakse kinni NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditest.

Nakkushaigusi põdevate loomade vedamine ja ajamine on keelatud, välja arvatud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhendites ettenähtud juhud haigete loomade väljavedamiseks (-viimiseks) erisolaatoritesse, lihakombinaatidesse, tapamajadesse jne., veterinaarsanitaareeskirju järgides.

39. Aetavate loomade, samuti pinnasteedel, maanteedel, raudteedel ning vee- ja õhutranspordiga veetavate loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaia loomad, kalad ja mesilased), loomsete toidu- ja toorainete kohta tuleb välja anda veterinaartunnistused, mis tõendavad nimetatud loomade, toidu- ja toorainete ning nende väljaveo lähtekohtade taudivabasust.

Veterinaartunnistusi annavad NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud korras rajoonide ja linnade peaveterinaararstid, linnade veterinaarosakonnad, riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste, sovhooside, lihakombinaatide, linnukombinaatide ja külmhoonete veterinaararstid.

Sõjaväeosade (allüksuste) loomade vedamiseks annavad veterinaar-tunnistusi nende sõjaväeosade (allüksuste) veterinaararstid.

Rajooni piires toimub antud rajooni nakkushaigusvabades asulates varutud loomade, liha, villa ja teiste loomsete toorainete vedamine (ajamine) veterinaararstide või veterinaarvelskrite tõendite (teatiste) alusel.

40. Loomade ajamine ühtedest rajoonidest, oblastitest, kraidest, autonoomsetest vabariikidest ja liiduvabariikidest teistesse peab toimuma kraide, oblastite tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede, autonoomsetes vabariikides ja oblastilise jaotuseta liiduvabariikides aga — nende vabariikide ministrite nõukogude poolt selleks kindlaksmääratud teedel (trassidel).

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium, liiduvabariikide põllu-majanduse ministeeriumid ja nende kohalikud organid, oblastilise jaotu-seta liiduvabariikide ministrite nõukogud, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide, oblastite ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed kontrollivad loomade ajamise teede (trasside) veterinaarsanitaarset olukorda, eraldavad nende teede (trasside) lähedus-es loomade karjatamise, jootmise ja ööbimise kohti, organiseerivad veterinaarkontrollpunkte ja võtavad tarvitusele abinõusid aetavate loo-made ja kohalike majandite ning elanike loomade koos pidamise, karjata-mise ja jootmise vältimiseks.

41. Loomade, loomsete toidu- ja toorainete vedamine (ajamine) ühe oblasti (krai, autonoomse vabariigi, oblastilise jaotuseta liiduvabariigi) ühest rajoonist teise, kui oblastis (krais, vabariigis) esineb loomade suu- ja sõrataudi või teisi NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kind-laksmääratud nimekirjas märgitud nakkushaigusi, toimub vastava oblasti, krai, vabariigi veterinaarorgani loal; oblastitevahelised veod toimuvad märgitud juhtudel liiduvabariigi veterinaarorgani loal, liiduvabariikide- vahelised veod — NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse loal.

Loomade vedamisel (ajamisel) tuleb kinni pidada nõuetest, mis taga- vad loomade nakkushaigustesse (kaasa arvatud inimestele ja loomadele ühised haigused) haigestumise ärahoidmise.

42. Raudteel, vee- ja õhustranspordiga veetavate loomade peale- ja mahalaadimine toimub vastavalt Teedeministeeriumi, Merelaevanduse Ministeeriumi, Tsiviillennunduse Ministeeriumi ja liiduvabariikide jõe- laevanduse juhtimise organite poolt kooskõlastatult NSV Liidu Põllu- majanduse Ministeeriumi veterinaarorganitega ja teiste huvitatud organi- satsioonidega määratud raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades.

43. Loomade peale- ja mahalaadimiseks eraldatud raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades peavad Teedeministeeriumil, Merelaevanduse Ministeeriumil, Tsiviillennunduse Ministeeriumil ja liiduvabariikide jõe- laevanduse juhtimise organitel olema platvormid, kaid ja vastavad laadi- misseadmed. Loomade ajutiseks pidamiseks ehitatakse jaamades ja sada- mate läheduses karjaaiad.

Loomade, loomsete toidu- ja toorainete vedamiseks kasutatavad autod peavad olema varustatud vastavate seadmetega.

44. Veterinaarsanitaarse järelevalve teostamiseks loomade, loomsete toidu- ja toorainete peale- ja mahalaadimise ning transportimise üle, samuti veterinaarsanitaarsete abinõude rakendamiseks loomade, loomsete toidu- ning toorainete transportimisel organiseerib NSV Liidu Põllumajanduse Ministerium kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega raudteejaamades ja jõesadamates transpordi veterinaarsanitaarjaoskonnad.

45. Loomade ja loomsete toidu- ning toorainete vedamiseks ettenähtud, samuti pärast nende vedamist vabanevad transpordivahendid (koos seadmetega) allutatakse vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeriumi juhenditele ja riiklike veterinaarorganisatsioonide ning -asutuste kontrolli all veterinaarsanitaarsele töötlemisele.

Teedeministerium organiseerib ja peab kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeriumiga raudteedel desinfektsiooni ja pesemise jaamu (desinfektsiooni ja pesemise punkte), liiduvabariikide jõelaevanduse juhtimise organid organiseerivad ja peavad jõesadamates desinfektsiooni ja pesemise punkte. Meresadamate ja lennujaamade administratsioonid annavad NSV Liidu Põllumajanduse Ministeriumi veterinaarasutustele vajalikke tehnilisi vahendeid ja abistavad neid asutusi merelaevade ja lennukite veterinaarsanitaarses töötlemises.

46. Loomade vedamise ajal raudteel, vee- või õhutranspordiga nende nakkushaigusesse haigestumise avastamisel organiseerib vastav veterinaarteenistuse organisatsioon (asutus) koos jaama, sadama või lennujaama ülemaga haigestunud loomade grupi karantiniseerimise väljaspool tee (raudtee, trassi jne.) vööndit või saadab vastava oblasti, kraia, vabariigi veterinaarorgani juhiste järgi kogu loomade partii lähemasse lihakombinaati tapmiseks ettenähtud korras sanitaartapamajas; samal ajal rakendatakse teisi vajalikke veterinaarsanitaarseid ja tauditõrje abinõusid.

Transporditavate loomade hulgas nakkushaiguse tekkimisest teatavad transportimisel veterinaarsanitaarset kontrolli teostavad organid viivitamatult rajooni (linna) peaveterinaararstile ja raudteevalitsuse või laevanduse juures asuva NSV Liidu Põllumajanduse Ministeriumi vastava veterinaarteenistuse ülemale, viimane aga teatab NSV Liidu Põllumajanduse Ministeriumi Veterinaaria Peavalitsusele.

Nakkushaiguste avastamisel maanteedel, pinnasteedel (trassidel) vee-tavate või aetavate loomade hulgas rakendatakse vajalikke veterinaarsanitaarseid ja tauditõrje abinõusid kohalike veterinaarorganite juhiste kohaselt.

VII o s a

Veterinaarsanitaarne järelevalve loomade varumisel ja tapmisel, loomsete toidu- ja toorainete varumisel, hoidmisel, töötlemisel ning nende müümisel

47. Varumispunktidesse või turgudele ja laatadele saabuvad loomad, kalad ning loomsed toidu- ja toorained kuuluvad kohustuslikule veterinaarsanitaarsele järelevaatusele ja vajaduse korral — vastavale uurimisele.

Turgudel ja laatadel lubatakse müüa ainult nakkushaigusvabadest majanditest saadud terveid loomi, mis on tõendatud veterinaartunnistuste või -teatistega.

48. Loomade tapmine lihaks peab toimuma veterinaartöötajate järelevalve all ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud veterinaarsanitaareeskirjade kohaselt. Lihakombinaatides, tapamajades, tapapunktides, linnukombinaatides ja teistes loomade tapmiseks ettenähtud ettevõtetes korraldatakse kohustuslikult:

tapmiseks saabunud loomade igapäevane järelevaatus veterinaararsti või veterinaarvelskri poolt;

loomade tapaeelne järelevaatus ühes loomade kehatemperatuuri mõõtmisega veterinaararsti või veterinaarvelskri poolt;

tapajärgne järelevaatus ja lihakehade ning siseorganite veterinaarsanitaarekspertiisi veterinaararsti poolt ühes sea lihakehade kohustusliku uurimisega trihhinelloosi suhtes;

lihakehade ja nahkade tembeldamine.

Ettevõtte administratsioon on kohustatud looma vajalikud tingimused nimetatud järelevaastusteks, ekspertiisideks ja tembeldamiseks veterinaarspetsialistide poolt.

Loomade tapmiseks ettenähtud ettevõtetes tuleb tagada tapmiseks saabuvate loomade täpne arvestus, et tehnoloogilise protsessi igal etapil oleks võimalik kindlaks teha kohta, kust loom on varutud. Finnoosi, trihhinelloosi ja teisi NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud nimekirjas märgitud nakkushaigusi põdevate loomade avastamisel saadetakse nende loomade varumise ja tapmise koha järgseile veterinaarorganeile vastav teade.

49. Loomade, lindude, liha, piima, munade, kalade, liha-, piima- ja kalasaaduste ning teiste loomsete toidu- ning toorainete, mee, seente ja muude taimsete saaduste müügi kohad turgudel ja laatadel määrab kindlaks turu või laada administratsioon kooskõlastatult riikliku veterinaarjärelevalve organitega.

50. Turgudele ja laatadele saabunud liha (kaasa arvatud tapapunkti-dest saabunud liha), kalad, samuti piim, piimasaadused ning teised toiduained kuuluvad liha, piima ja toiduainete kontrolljaamas veterinaarsanitaarsele järelevaatusesele ja uurimisele. Kui asulas puudub ülalnimetatud jaam, kuuluvad turgudele ja laatadele saabunud liha, kala, piim, piimasaadused ja teised toiduained veterinaarsanitaarsele järelevaatusesele ning uurimisele kohaliku veterinaaravila, veterinaarjaoskonna (-punkti) või veterinaarlaboratooriumi veterinaararsti või veterinaarvelskri poolt.

Toidukõlblikuks tunnistatud lihale lüüakse liha, piima ja toiduainete kontrolljaama või ekspertiisi teinud muu veterinaarasutuse tempel. Kontrollitud piima, piimasaaduste ja muude toiduainetega nõudele kleebitakse veterinaarasutuse tempeliga etikett.

Tembeldamata liha ja kontrollimata piima, piimasaaduste ning teiste toiduainete müümine on keelatud. Toidukõlbmatuks tunnistatud liha, kalad, tapetud linnud kuuluvad konfiskeerimisele ning hävitamisele; tingimisi toidukõlblikuks tunnistatud liha ja tapetud linde võib müüa ainult kahjutustatult.

Mittekvaliteetseks tunnistatud piim, piimasaadused ja teised toiduained kuuluvad hävitamisele või denatureerimisele NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt määratud korras.

51. Loomseid toidu- ja tooraineid varuvad, säilitavad ja töötlevad organisatsioonid ning ettevõtted peavad oma töös täitma kehtivaid veterinaarsanitaareeskirju, neil peavad olema veterinaarsanitaarsete nõuete kohaselt ehitatud tootmisruumid ning nimetatud toidu- ja toorainete töötlemiseks ning kahjutustamiseks vajalikud tehnilised seadmed.

52. Loomade tapmiseks ning liha ja teiste loomsete toidu- ning toorainete töötlemiseks ettenähtud ettevõttes veterinaarsanitaarjärelevalvet teostavatel riiklikel veterinaarinspektoritel on õigus keelata veterinaarsanitaarsetele normidele mittevastava toodangu väljastamist ettevõtetest, samuti veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise korral seisma panna ettevõtete (tsehhide) tööd kuni vastavate abinõude ellurakendamiseni.

Riikliku veterinaarinspektori otsust ettevõtetest toodangu väljastamise keelu ja ettevõtte (tsehi) töö seismapaneku kohta võib tühistada ainult kõrgemalseisev riiklik veterinaarinspektor.

53. Mittenakkavatesse haigustesse lõppenud loomade nahad kuuluvad kohustuslikule nülгимisele.

Nakkushaigustesse lõppenud loomade nülгимist lubatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud juhtudel ning korras, kooskõlastatult NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumiga.

Väljaspool tapamaju varutud (kogutud) toornahad ja -karusnahad pannakse varumisbaasides ja töötlevates ettevõtetes eraldi lattu ja need kuuluvad enne töötlemist kohustuslikule uurimisele siberi katku suhtes, mille kohta neile lüüakse vastav märge (tempel). Kuni siberi katku suhtes uurimiseni on selliste toornahkade ja -karusnahkade väljaviimine varumisbaasist keelatud.

54. Loomakorjuste ning loomade ja lindude tapmisel saadud jäätmete utiliseerimine on lubatud ainult pideva veterinaarsanitaarse järelevalve all olevates spetsiaalsetes utiliseerimistehastes (-seadmetes). Utiliseerimistehastes (-seadmetes) korjusest nüligitud nahad kuuluvad kohustuslikule desinfitseerimisele.

VIII osa

Bioloogiliste ravim-, profülaktiliste, diagnostiliste ja stimuleerivate preparaatide tootmine ja kasutamine loomakasvatuses ning veterinaarias ja nende kvaliteedi kontroll

55. Veterinaarprofülaktiliste ja massiliste raviabinõude rakendamiseks ning diagnostiliste uurimiste korraldamiseks ja loomade kasvu ning arengu stimuleerimiseks võib kasutada NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse poolt (vajalikel juhtudel kooskõlastatult NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumiga) lubatud bioloogilisi ja teisi preparaate.

56. Loomakasvatuses ja veterinaarias kasutatavaid bioloogilisi ravim-, profülaktilisi, diagnostilisi ja stimuleerivaid preparaate valmistatakse

spetsiaalsetes riiklikes ettevõtetes (biovabrikutes, -kombinaatides) või NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse loal teadusliku uurimise asutustes, veterinaarlaboratooriumides või biopunktides.

Neid preparaate valmistatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kinnitatud juhendite ja tehniliste tingimuste järgi.

57. NSV Liidus loomakasvatuses ja veterinaarias kasutamiseks väljastavad bioloogilised preparaadid kuuluvad kohustuslikule kontrollimisele NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikus Veterinaarpreparaatide Teadusliku Kontrolli Instituudis standardite nõuetele (aktiivsus, steriilsus, puhtus, kahjutus) vastavuse suhtes. Vastavale kontrollimisele kuuluvad ka loomakasvatuses ja veterinaarias kasutatavad kemoterapeutilised preparaadid NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud loetelu kohaselt.

Nimetatud bioloogilisi preparaate võib kasutada ainult siis, kui neil on mäрге nende kontrollimise kohta Riikliku Veterinaarpreparaatide Teadusliku Kontrolli Instituudi riikliku kontrolõri poolt.

IX o s a

Vastutus veterinaarseadusandluse rikkumise eest

58. «NSV Liidu veterinaarmäärustikus» ettenähtud loomade karantiini- ja teiste veterinaarsanitaareeskirjade, samuti kohalike tööraha saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede poolt tauditõrje küsimustes vastuvõetud otsuste rikkumise eest määratakse süüdlastele rahatrahv järgmiselt: ametiisikutele kuni 50 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla, kui need õiguserikkumised ei too kehtiva seadusandluse järgi kaasa kriminaalvastutust.

Riiklikku veterinaarjärelevalvet teostavad ametiisikud, kellel on õigus määrata administratiivkorras rahatrahve, võivad rahatrahvi määramise asemel õiguserikkujale hoiatuse teha või anda tema kohta käivad materjalid ühiskondliku mõjutamise abinõude rakendamiseks seltsimehlikule kohtule või töö- või elukohajärgsetele ühiskondlikele organisatsioonidele.

59. Käesoleva määrustiku paragrahvis 58 nimetatud õiguserikkumiste eest ettenähtud rahatrahve võivad määrata ilma rajoonide või linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate administratiivkomisjonide poole pöördumata:

NSV Liidu riiklik peaveterinaarinspektor ja tema asetäitjad — ametiisikutele kuni 50 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla;

liiduvabariikide riiklikud peaveterinaarinspektorid ja nende asetäitjad — ametiisikutele kuni 30 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla;

autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, linnade (liidu- ja autonoomsete vabariikide pealinnade, kraide ja oblastite keskuste) riiklikud peaveterinaarinspektorid, raudteede ja basseinate riiklikud peaveterinaarinspektorid — ametiisikutele kuni 20 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla;

linnade ja rajoonide riiklikud veterinaarinspektorid, piiri-veterinaar-kontrollpunktide juhatajad, veterinaarjärelevalve ülemad desinfektsiooni

ja pesemise jaamades ning punktides, jaoskondade veterinaaravilade ja veterinaarjaoskondade juhatajad, transpordi veterinaarsanitaarjaoskondade juhatajad, liha, piima ja toiduainete kontrolljaamade juhatajad turgedel — ametiisikutele kuni 10 rubla ja kodanikele kuni 5 rubla.

Ülalnimetatud ametiisikud võivad rahatrahve määrata ainult oma teenistuskohustuste täitmisel ja üksnes nende eeskirjade või otsuste rikkumise eest, milliste täitmise järelevalve neile ülesandeks on tehtud.

Rahatrahvi suurus määratakse olenevalt üleastumise raskusest, süüdlase isikut ja tema varalist olukorda arvestades.

60. Käesolevas määrustikus ettenähtud eeskirjade rikkumise eest võib rahatrahvi sisse nõuda kohapeal:

turgudel — loomade (sealhulgas linnud ja kalad), loomsete toidu- ja toorainete ning muude toiduainete müügi veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise eest;

raudtee-, vee- ja õhustranspordis, maanteedel ja pinnasteedel, loomade ajamise trassidel — loomade (sealhulgas linnud, kalad ja mesilased) ning loomsete toidu- ja toorainete vedamise veterinaarsanitaareeskirjade, samuti loomade ajamise eeskirjade rikkumise eest;

riigipiiril — NSV Liidu territooriumi välisriikidest loomade (sealhulgas linnud, kalad ja mesilased) nakkushaiguste sissetoomise vastu kaitsmise veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise eest.

61. Käesolevas määrustikus ettenähtud rahatrahvide määramine ja sissenõudmine, samuti trahvimääruste peale edasikaebamine toimub vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 21. juuni 1961. a. seadlusele «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest».

62. Vastavalt käesolevale määrustikule sissenõutud rahatrahvid kantakse liidueelarvesse.

INDEKS 78280

Kontrolleksemplar